

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom

za celo leto 3 gld. — kr.

„ pol leta 1 „ 60 „

„ četrt leta — „ 80 „

Naročnina se pošilja
opravištvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste

prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrstič-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Srečne volitve.

Pred 6. leti smo prvič volili neposredno, t. j. brezobzirno na dežele in jene pravice, v državni zbor dunajski. Večina prebivalcev, posebno slovanska in oni konservativni možje, ki so se bali za pravice staršev do šol, za pravice sv. Cerkve in dežel, bila je močno žalostna in pobita. Kajti volitve so bile slabo dokončane. Povsod skoro zmagali so liberalci, nemški ustavoverci. Utrdili so si brezobzirno gospodstvo za celih 6 let. Česar smo se takrat bali, tega smo se res učakali. Britke skušnje so nam razodele vso pogubnost liberalnih nauk in poslancev. Zato se je pa tudi nevolja širila čedalje bolj. Komaj smo dočakali novih volitev, dobro nadejajoč se, da bomo vsaj nekoliko smrtnih udarcev zavdali pogubnemu liberalizmu. Naše upanje ni bilo jalovo. Usekali smo liberalnemu ustavaštvu najobčutljivejših ran. Težko, da mu bodo popolnem kedaj zacelile!

Volitve so dokončane in od 353 poslancev skoro znana vseh imena. Zamoremo tedaj nekoliko ugibati, kakov bo prihodnji državni zbor. Prvo, kar je tukaj gotovo, je, da po dosedanji liberalnej poti ne bo šlo dalje naprej. Dosedanjo strahovito večino so liberalci zgubili. Ali tudi konservativnih in narodnih poslancev še ni toliko, da bi imeli ti premogočno in na vse strani popolnem zanesljivo večino. Močni so le toliko, da so liberalcem kos. Večjih močij si morajo pri novih volitvah pridobiti. Za sedaj pa je doseženo dosti! Prvi korak do boljše bodočnosti je storjen in zato pozdravljamo sedajne volitve kot srečne volitve!

V starem državnem zboru bilo je toliko nemških liberalcev, da proti njim dobri poslanci n. pr. Herman, Vošnjak itd. ničesar niso mogli opraviti. No, te sile nimajo več. Okoli 60 je takih liberalcev, ki so popolnem preminoli, ker so ali propali ali še niti kandidirali niso. Med takimi je mnogo najhujših liberalcev: Seidl, Dežman, trije ministri Glaser, Chlumecky, Horst itd. Tudi minister Stremajer je propal v Lipnici, potem v Gradcu in bi ostal popolnem na cedilu, ko bi se ga ne bilo

usmililo v velikih posestnikov (pravoslavni duhov-
nov) daleč v Bukovini ob ruskeji meji, kder je bil na-
posled za poslanca izvoljen. Najbolj na zgubi so
ustavoverni liberalci v Dalmaciji, na Kranjskem,
Moravskem in v Gališkem. Celó dunajska „Neue
Freie Presse“ je zajamrala, ko je izvoljene po-
slance štela in jih delivala med 2 tabora. Na-
štela je 176 liberalnih ustavakov in 177 liberalcem
nasprotnih konservativnih in narodnih poslancev!
Vendar sedaj, ko so Dalmatinci vse dosedanje
ustavoverce otresli, ko štejejo Poljaki 56 poslan-
cev, utegne za liberalce še hujše biti. Nam se zdi,
da bo grof Taaffe za se imel 190 konservativnih
in narodnih poslancev proti 163 liberalcem, to pa
le takrat, ako česki poslanci pod vodstvom dr.
Riegerja pridejo v državni zbor, katerega se ogib-
ljejo uže od leta 1863. Sliši se, da Čehovje res
pridejo in tedaj je gotovo, da odstopi liberalno
ministerstvo Stremajerjevo in zadobi ali grof Taaffe
ali Hohenwarth od cesarja nalog sestaviti novo
ministerstvo. Tolik je uspeh našega prizadevanja
za dobre volitve! Večjih dač, večjih bremen in
nadlog nam liberalci ne morejo nalagati in to je
velik uspeh! Za sedaj smemo zadovoljni biti!

Pravila „katoliškega podpornega društva“

v pomoč učiteljicam in učenkam deklishe šole v celjski
okolici.

§ 1. Namen društva je: podpirati učiteljice
pa tudi učenke privatne deklishe šole v celjski
okolici. § 2. Sedež društva je v Celji. § 3. V
dosego tega namena služijo vloge družbenikov.
§ 4. Družbeniki so ali ustanovniki ali redni udje.
Ustanovniki so tisti, ki plačajo društvu 40 gld.
av. velj. enkrat za vselej. Redni udje plačujejo
naravnost blagajniku ali pa po zaupnih možeh
(12) po 2 gld. na leto v celoletnih ali polletnih
ali četrletnih obrokih. § 5. Za oskrbljevanje
društvenih pravil se voli izmed družbenikov odbor
5 ali 7 udov, kateri si izmed svoje srede volijo na-
čelnika, njegovega namestnika, tajnika in blagaj-
nika. § 6. Načelnik zastopa društvo v javnosti,

vodi vse društvene zadeve, sklicuje občne zборе in odbornike k sejam, ter podpisuje s tajnikom vred vsa društvena pisma. Ako je načelnik zadržan, oskrbljuje ta opravila njegov namestnik, in ako bi tudi ta zadržan bil, najstarejši odbornik.

§ 7. Tajnik zapisuje zapisnike v vseh občnih in odborovih sejah, vodi imenik družbenikov, podpisuje z načelnikom vred vsa društvena pisma.

§ 8. Blagajnik sprejema vloge družbenikov, jih natančno zapisuje v računske knjige, izplačuje vse po odborovem sklepu določene stroške ter je odgovoren za društveno premoženje.

§ 9. Ostali odborniki oskrbljujejo druga opravila po odborovem sklepu.

§ 10. Odbor ima pravico: a) sprejemati ude ali jih iz važnih uzrokov izključevati; b) če kateri odbornik umerje, izstopi, se kam drugam preseli ali svojih dolžnosti ne spolnjuje, namesto njega izmed družbenikov namestnika izvoliti, kar (ima) mora prihodnjemu občnemu zboru z razlogi objaviti; c) izmed družbenikov voliti zaupne može (§ 12) v celjskem mestu, v posameznih vaseh in selih celjske okolice, d) izvoliti, če se mu potrebno zdi, še dva nova odbornika izmed družbenikov; e) če občni zbor željo izreče, znižati ali povikšati ustanovnino in letnino.

§ 11. Za veljavnost odborovih sklepov je potrebno, da se vsi odborniki k sejam povabijo in da je saj nadpolovica odbornikov navzoča. Sklepa se po večini glasov pričujočih odbornikov. Načelnik ne glasuje razun pri volitvah in v takih slučajih, kedar je na obeh straneh enako število glasov, v tem slučaju odločuje njegov glas. Odbor se shaja vsak četrt leta k redni odborovi seji, če pa načelnik za potrebno spozna, ali če dva odbornika zahtevata, se ima izvanredna odborova seja sklicati.

§ 12. Zaupni moži pobirajo vloge pri onih družbenikih, ktere jim odbor odkáže in jih skrajno v četrletnih obokih družbenemu blagajniku izročujejo. Zaupni može pa tudi imajo pravico, odboru nasvete dajati ter se odborovih sej s posvetovalnim glasom udeleževati.

§ 13. Občni zbor je reden ali izvanreden. Redni občni zbor se skliče po odborovem sklepu enkrat v letu meseca septembra; izvanredni občni zbor se skliče na zahtevanje saj dveh oziroma treh (§ 10, d) odbornikov ali 20 družbenikov.

§ 14. Občni zbor voli pet odbornikov za družbena opravila na 3 leta, tri pregledovalce računov izmed neodbornikov; on sklepa tudi o preuredbi pravil in o prenehanju društva.

§ 15. Le družbeniki imajo pravico: se občnih zborov udeleževati, glasovati in društvu koristne predloge staviti. Glasuje se ustmeno. Odločuje absolutna večina glasov. Občni zbor sme sklepati, če se povabijo vsi družbeniki in če se jih snide najmanje 20. Če bi se jih pa menje sešlo, se ima v 14 dneh novi občni zbor sklicati, pri katerem zamore vsakoršno število družbenikov veljavno sklepati. Predlogi v občnem zboru od družbenikov stavljeni se vendar ne smejo v istem zboru razpravljati, čigar dolžnost pa je, jih postaviti na dnevni red prihodnjega občnega zbora.

§ 16. Za občni zbor sestavi odbor dnevni red, ki se ima družbenikom saj en teden poprej naznaniti.

§ 17. Prepir, kateri nastane med družbeniki zaradi družbenih razmer, razločuje odbor.

§ 18. Ako društvo preneha, pripade njegovo imetje kn. škof. dijaškemu semenišču v Mariboru.

Gospodarske stvari.

Kako rece izrejati.

M. Poleg goske se redi navadno skoraj povsod domača reca (*Anas Boschas domestica*). Po nekterih krajih redijo več gosi, v drugih zopet več rec. Reca ljubi kraje, v katerih je dosti vode, jezer, rek, potokov, ribnikov itd. V takih vodah se reca skoraj celo leto sama redi. Goska se vzdržava bolj na suhi zemlji, ko na vodi, reca pa ravno nasprotno. Kdor si hoče rece rediti, ta mora imeti vode; če ni boljše, poiščejo si kako gnojno mlakužo, po kateri plavajo, stikavajo in si tako živež iščejo. Voda ima tudi na njihovo rodovitnost velik upliv. Vendar pa ne kaže rece na ribnike spuščati, v katerih so male ribice. Preveč jih polové in in pokončajo. Na večje ribe se ne upajo. V sadovnjakih pa in travnikih, na katerih je kaj nagih polžev, črvov in drugega takega mrčesja, so pa rece zelo koristne, ker mnogo take škodljive golazni poberó in požró. Rece se nahajajo po vsi zemlji in jih je več sort domačih rec. Pižmovka ali po napačnem turška reca imenovana se le bolj zaradi lepšega ko zaradi prave koristi redi. Meso po pižmu diši in zato je ljudje ne marajo. Švedska reca je lepo, svetlo, modrozeleno, je večja od navadne rece, pridno nese, se lahko opita in ima okusno meso. Francoska ruanka z modrim perjem je zelo rodovitna. Med vsemi mnogobrojnimi sortami tujih rec ste ti dve najbolj priporočitbe vredni. Angleška ajlesburjanka perja belega ko sneg je za pitanje tudi prav dobra. Jedna najlepših sort je brez ugovora tako imenovana reca školjka ali reca požarovka, vendar pa je zaradi koristi ne bode nikdo redil, ker ravno premalo koristi daje. Domača navadna reca se redi ne le ob živalskih, ampak tudi ob rastlinskih tvarinah. Ona je z najslabejšo pičo zadovoljna. Njena hrana niso le vsakojaka zrna, kruh, krompir, mesni odpadki, drob drugih živali, ampak tudi morska leča, žabje in ribje ikre, mlade žabice in ribice, gliste, polži, kobilice, hrošči itd. Če ne najde na prostem dosti hrane, tako se jim daje zjutra predno grejo na pašo, nekoliko hrane, kakor otrobov ali črne moke pomešane s krompirjem ali nekaj zrnja itd. Nikdar pa ne smejo rece žeje trpeti. Črstva, čista voda mora jim vedno biti pripravljena. Navadno začno rece meseca marca jajca nesti in nesejo noter do meseca junija. V časih nanesejo, če se jim z gnezda, vedno do dveh jajc, jajca sproti pobirajo, po 60 jajc. Parajo se od februarja do konca majnika. Plemenijo se večidel najrajše na

vodi. Racman je bolj živih barv in ima perje kovinske svitlobe. Sicer pa je že od daleč poznati po zavihanem peresu nad repom in posebnem glasu, ki ni tako kričav, kakor je rečni. Računi se 6—8 rec na jednega racmana. Racman in reca se moreta 3—4 leta za pleme porabiti.

Reca ali sama svoja jajca izvali ali pa se podložijo kvoklji ali puri. Kvoklji se nasadi 12—13, puri pa 15—18 jaje. Valijo 28 dni. Izvaljene mladiče je treba z gnezda sneti in se jim na nekoliko tesnem gorkem prostoru potrosi drobno zribanega kruha, kateremu se nekoliko ribanega sira in rezanih jaje primeša. Tudi drobno rezanih kropiv je dobro pridjati in skrbeti za črstvo, čisto vodo. Ko je nekoliko dni preteklo, se jim položi otrobov s krompirjem in kislim mlekom pomešanih. Tudi salata in ječmenova moka jim dobro služi. —

Kako poljske polže pokončati.

M. Solnca in suše polži, kakor je znano, ne ljubijo. To nam podaja celo priprost pomoček za njihovo pokončanje v roko. Njive, po katerih se polži redijo in med posejanimi sadeži škodo delajo, se po brazdah z malimi snopiči slamnatimi (5—8 centim. v prerezu) obložé. Ti snopiči se morajo potem dan na dan od posebnega človeka za to pregledati. Zato se morejo privzdigniti in kar je polžev pod njimi steptati. Tako se dajo mnogi tisoči tega škodljivega mrčesja pokončati. V časih se ga po njivah toliko zaredi, da cele ogone in njive ti požeruhi nikdar siti uničijo. Navetovani pomočki: apno, mavec, pepel itd. nič ne pomagajo, kakor tudi ječmenove rese ne. Le slamnati snopi še najprej pomorejo, kakor skušnje učé. Seveda ima jeden človek s pregledovanjem snopov po celem mesenci opraviti, vendar pa se delo in potrošek za delo izplača, ker le tako se dajo ti škodljivci do dobrega pokončati in sadeži njihove požrešnosti rešiti.

Ogerski prvi vinorejski shod bil je 3—5. junija t. l. v Stolnem kraljevem gradu. Zbrani vinorejci so priznali, da na Ogrskem vinorejstvo zadnjih 10 let ni napredovalo, marveč tu pa tam začelo propadati. Glavni uzroki so se našli: novi nasadi po peščenih pokrajinah, preveliki davki, zlasti previsoka užitnina ali dac in regalije, t. j. neka stara bernja, ki pa greje v državno blagajnico, prej se je oddajala kraljevej, dalje prevelika colnina, kojo pobirajo sosedne države od ogerskega vina, previsoke tarife na železnicah, slabo kletarstvo. Shod priporočuje saditi vinske trte zobatice, ker se grozdje za zobanje lahko po železnicah v mesta in tuje kraje odvažja in dobro prodava. Pri nas so jednake potrebe, jednake pritožbe!

Toča je vinorejskej šoli v Mariboru mnogo škode učinila, posebno na lepih mladih drevesih in nasadib.

Sejmovi na Štajerskem. 21. jul. Arnovž, Vitanje, Buče, sv. Marjeta na Dravskem polji, sv.

Marjeta na Pesnici; 22. jul. Ivnik, sv. Magdalena v Mariboru, sv. Helena; 25. jul. Žavec, Kozje, Svetince, Žetale, Slov. Bistrica, Lipnica; 26. jul. Teharje, sv. Križ na Murskem polji, Franheim.

Sejmovi na Koroškem. 25. jul. Reichenfels, Sachsenburg, Strassburg; 26. jul. Kotariče.

Dopisi.

Iz Maribora. (Stara nemčurska garda) bila je sedaj 3krat zaporedom, vselej hujše, tepena in letos razdjana. Lani je imela v mariborskem okraju vsaj 52 možakarjev, ki so trdno stali za Seidla I. Letos jih je komaj 30 prišlo in glasovala za Seidla III., t. j. za Possegga. Ostalih 6 glasov za Possegga so ti gardisti po hudem pritisku ulovili. Največ gardistov bilo je še iz fare Selniške (6), iz sv. Magdalenske (5), iz Hočke 4 in 1 odpadnik, iz Slivniške (3), iz Kamške (3), iz Leitersberga 3, iz sv. Lovrenske 3, iz Lembaške 3 in, čuda velika, od sv. Marjete na Dravskem polji 2, in iz velike Jareninske fare 2. Vendar večine niso imeli nikder, kakor samo v Selnici, Magdaleni in Lembahu. Drugod so slovenski narodnjaki nemčurje povsod ali čista spodrinoli ali vsaj v manjšino potisnoli. Odločno nemčurski in liberalni volilci, torej ostanki nekdanj silne garde, bili so: Wicman Aud., Gartner Jož., Heu Jož., Strohmayer Jož., Wiesthaler Jož., Kellner Jakob, Millemot J. Reibenschuh Jož. Rath Anton, Stern Simon, Bauer Miha, Wretzl Miha. To so prvaki nemškutarske garde, skoro sami k nam iz drugih krajev priseljeni Nemci, ki za to, da so bili dobro sprejeti, Slovincem domačinom s tem povračajo, da jih hočejo narodno potlačiti in ponemčiti. Toda Slovenci se jim ne damo več tako, kakor do sedaj, zasramovati in zatirovati. Število zapeljanih Slovincem, ki so sami sebe narodno ubijali, se krči, hvala Bogu, od volitve do volitve. Letos je še le nekaj čez 20 takih slovenskih zasleplencev in posili nemecev bilo. Jih imena so: Lešnik Juri, Lobnik Andrej, drugače tudi „adjutant Wretzlnov“, Onič Jož., Pungartnik Mart., Rečnik Fr., Rižnik J., Vrečko Fr., Vauhnik Jož., Povoden Jož., Kac M., Premzel Sim. in Pajtlar Štef. Slednji 3 sramctijo celo Dravsko polje, ker edini vselej za nemčurji plazijo in vino in pivo ližejo, ki se tem od mize cedi. Tem imamo še dodati posili nemce na levem obrežju Dravinem. Ti so: Pungertl Jakob, Malej Jan. Hladej Mat. Ferk Janez, Kramberger Tomaž in Franc, Ledinek Franc in 3 leitersberški kralji: Vraz Franz, Lopič Alojz in Purgaj Jož. Slovincem odpalo je malo takih volilcev, ki bi bili prej z nami voliti obečali. Edini taki odpadnik je bil Gašp. Grašic iz Pivole. Sploh pa je nas Slovence močno razveselilo poizvedeti, kako so nam pravico-ljubni Nemci, med nami živeči, prav dali, deloma z nami glasovali, ali nam k častnej zmagi čestitali. Eden je rekel: ich lebe unter den Slovenen, es gebührt sich, dass ich mit ihnen wähle, t. j. jaz

živim med Slovenci in se torej spodobi, da ž njimi volim. Taki Nemci so vsega spoštovanja vredni; ž njimi je porazum in mir mogoč, z nemškutarji pa nikdar ne!

Iz Slov. Bistrice. (Volitve) so tudi v našem okraju ljudi močno razburile. Nemci in nemčurji so hudo razsajali, posebno tisti, ki so v Poličanskem kotu se ugnezдили. Kakor kaki razdraženi sršeni ali besna živina so iz ondot izletavali med slovenske kmete in jih begali, jim žugali in legali, barona Goedelna natolcevali in črnili, Pogledskega „kmeta“ in liberalca Possegga v zvezde kovali — vse zapstoj. Vkljub temu je za barona Goedelna glasovalo 26 vrlih, značajnih, nevstrašljivih narodnih Slovencev. Jih slavna imena so: Ačko Simon, Brezovšek Martin, Horvat Anton, Jernenshek Martin, Kapun Franc, Mlakar Jurij, Mlakar Jakob, Motalen Martin, Pliberšek Anton, Robar Jožef, Potisk Val., Razgoršek Matija, Rak Lovro, Rahle Jurij, Šlamberger Janez, Soršak Mih., Strmšek Peter, Žnidar Janez, Šnidar Štef., Špragar Paul, Švagan Jurij, Šunko Anton, Žigart Franc, Tomažič Gregor, Brumec Paul in Brglez Janez. Izostal je samo 1, namreč Tinjčan Val. Korošec. Ostalih 26 volilcev je za Possegom skleknolo, najnaprej stara liberalno-nemčurska garda: Bauman Jož., Dreu Juri, Grudner Andrej in Franc, Huber Št., Hartner Jan., Markel Jan., Rudolf Št. Sichel Ant. Wretzel Jož. To je 10 možakarjev starih gardistov. Jih imena kažejo, da so od drugod k nam prišli in se pri nas naselili, zdaj pa nas Slovence hočejo ponemčiti in iztrebiti! Žalostno, da jim zaslepljeni Slovenci časih pomagajo. Taki so pri teh volitvah bili: Gregorič Mat., trgovec v Makolah (baje od učiteljev za Poss. naščuvan? Ur.), Donik Gregor, (star nemškutar), Klinc Simon, Kopic Anton, Lunežnik Fil., Pogorelec Jan., (slovensko-nemškutarska šviga-švaga, čez dva praga, enkrat voli narodno, drugokrat nemčursko), Pivec Franc, (star nemčur), Pernat Jurij, Pliberšek Jož., (Tinjčan, je pred 6 leti volil Seidla in torej nepoboljšljiv), Sorčnik Peter, Vrhovšek Jakob, Vrbeč Janez in Spec Jurij. Najbolj pa obžalujemo, da so se 3 Slovenci, večkratni narodni volilci, premotiti dali ter odpali: Janič Jan. (sv. Ana), Šošter Martin (Dežno) in Marsidošek Jurij (Hrastovec). Nemčurski pritisk je moral res hud biti, da nam je take moževe podrl. Upamo, da se nobeden slovenski volilec tako judeški ne bo pregrešil več nad svojim lastnim kmetiskim stanom, nad lastno slovensko krvjo! Živilo 26 narodnih volilcev, ki so bili 26 Possegovcem kos. Slava jim!

Iz konjiškega okraja. (Volilci nasprotne stranke in njih kandidat Possegg.) Ko smo v poslednji 28. števil. „Gosp.“ razglasili volilce, ki so za narodnega in konservativnega kandidata blagor. g. barona Goedelna glasovali, moramo tudi razglasiti volilce, ki so za nemškutarskega in liberalnega kandidata, g. Possegga glasovali. Preden pa, ko imena nasprotnih volilcev povemo, naj

ob kratkem opišemo liberalno stranko, ktere je pri sedanjih volitvah za to šlo, da pri nas namesto Seidla v državni zbor potisne Possegga. Ne bomo posnemali surovih nasprotnikov, ki so s psovanjem in mesarskim strahovanjem Posseggu skušali do zmage pripomoči, da bi zdaj, ko se je zmaga na našo stran nagnila, nasprotnega kandidata in njegove volilce z blatom ometavali. Possegg je — da zamolčimo druge njegove osebne napake — najbolj s tem svojo nesposobnost za državnega poslanca in svojo nezrelost v političnih rečeh do živega pokazal, da se je dal liberalni stranki za kandidata postaviti in da je namesto Seidla šel kostanjev iz žrjavice grabit.

Prav liberalna stranka, ki je imela preteklih 10 let po čudnih volitvenih dogodkih večino v drž. zboru in so iz svoje večine imeli tudi ministre, ki so očitno v državnem zboru povdarjali, da so privrženci in služabniki liberalne stranke; ta stranka, pravimo, ki je imela vso oblast v rokah, je to oblast v očitno škodo Avstrije tako rabila, da je vse sito tega jerobstva, kar so očitno volitve pokazale. Liberalna, ustavaška stranka (tako imenovana, ker se drži sedanje ustave, ktera ji je do gospodstva pripomogla) zgubila je najmanj 50 poslancev, kar ji je smrtno rano vsekalo. Trije ministri: Stremayer, Glaser, (ki je jetništvo tako lepo uredil) in pa Chlumecky so pri volitvah propali, naš Stremayer celó v liberalni Lipnici, da mu potem tudi liberalni veliki posestniki niso hoteli na noge pomagati. Če tedaj ministri sami pri svoji stranki zaupanja več nimajo, ko čuti vse britkih nasledkov liberalnega 10letnega vladanja, kako se drzne potem Possegg v imenu te stranke kot kandidat pred Slovence stopiti? Program Posseggov je za vsakega, ki ni otročaj v politiki, tale: „Ljubi rojaki! če hočete, da državni stroški še z naprej od leta do leta naraščajo*); če hočete, da vaše narodne pravice za vselej zaspijo; če hočete da bodo vaši otroci po brezverskih šolah še dalje spakovani; če hočete, da narodni prepri Avstrijo še dalje razjeda, najboljše vaše sinove za vrata, nemčurske pokveke za mizo postavlja; če hočete, da tam doli Magjar, tukaj pa Nemci in mi nemškutarji zvonec nosimo, volite mene, ki sem privrženec liberalne stranke, liberallec in nemškutar iz vse duše in vsega srca!“ — To pomenja kandidatura Posseggova in ničesar druga!

Izgovor, da Possegg tako ne misli, da bi kot poslanec v državnem zboru drugače delal, ne velja nič; kajti stranka odloči, kako da posamezni poslanci delajo, ne pa vsak za se. Podpiran od liberalne stranke bi bil Possegg v drž.

*) Ko je sedanjo liberalno ministerstvo l. 1872. nastopilo, imela je državna blagajnica za 100 milijonov gotovine in državni proračun kazal je za 10 mil. več dohodkov kot stroškov. V 6 letih delovanja drž. zbora je vse to zginilo, in državni dolgovi poskočili so za 500 milijonov in proračun za tekoče leto kaže zopet 87 milijonov primanjkljaja. Obresti za drž. dolgove požirajo vsako leto tretjino dohodkov. Pisat.

zboru moral ž njo držati, sicer bi mu bili liberalni poslanci Forreggerjeve krvi, posebno zdaj, ko se je njih število tako grozno skrčilo, po vsej pravici rekli: „Ti si lisjak, ker nam zdaj hrbet obračaš,“ česar bi si Possegg gotovo ne dal očitati. Kar mačka rodi, rado miši lovi, in kar liberalna stranka k sebi privabi, mora ž njo delati. Ko bi bil Possegg prebrisan politikar, bi bil moral Seidljanecem v Mariboru in po drugod reči: „Lepa hvala za vašo ponudbo. Slovenski poslanci, kterim se ničesar očitati ne more, ki vse razmere natanko poznajo, postavili so rojaka Goedelna za kandidata, in jaz bom vesel, če pripomore, da konservativna stranka državni voz iz blata potegne!“ Tako bi govoril in govori vsakdo, ki svojo domovino resnično ljubi.

Pridite zdaj na dan vi, ki ste hoteli z volitvijo Posseggovo pogubno liberalno stranko zopet ojačiti! Posseggovci so bili: Iz Loč: Kokolj Fr., Müller, Schmid, Sitar, Pajek, Mestinšek in Kohne. Iz Žič: Grobelsek in Strmšek. Iz Šent-Jernej: Pirš in Marguč. Iz Oplotnice-Čadrama: Kunaj, Kos, Magerl, Malenšek, učit. *), Sparovec. Iz Kota: Capl in Klinc. Iz Vitanja: dr. Lavtner, Pristovnik, Krepač, Matijež, Založnik, Povšek, Ravnjak. Iz Prihove: Pšeničnik in Kumer. Iz Skomer: Kotnik Simon. **) Vseh skupaj 28. Ker je pa Possegg le 27 glasov dobil, je eden volilcev doma ostal, kar je najpametneje za vsakega, kdor je šleva ter mu ni mogoče za pravično stvar pogumno se potegniti.

Iz Slov. Gradca. (Da so na naše volilce) gledali narodnjaki drugih okrajev, to smo dobro vedeli. Iskali so pri nas zaslombe zoper odpad po drugod. Zato smo tukaj delali na mogoče sijajno zmago. Posrečilo se nam je tako, da je bilo 42 glasov za barona Goedelna, a samo 20 za neslovenskega in liberalnega Possegga. Najbolj zoper nas agitiral je Dietinger, potem Tomazi, Rudel, vsi iz mahrenberškega okraja. Ali zadeli so na trdne narodnjake, ki so jih dobro zavračali. Da drugih ne omenim, izrečem narodno hvalo izvrstnim Arličanom: Držečniku, Miklaucu in Grubelniku. Vseskozi čestita narodna duhovščina se je mnogo borila za zmago naše pravične reči. Hvala njej! Iz Mahrenberga je prišlo 29 volilcev, eden naših je zbolel, 2 sta doma ostala. V komisijo izvoljeni so bili č. g. V. Stiplovšek, župnik pri sv. Antonu, g. Vivod in g. Fišer. Vladni komisar je izvolil g. Držečnika, g. Verdника in Posseggovca g. Fil. Streiherja iz Ribnice. Predsednik komisije bil je č. g. Stiplovšek. Mislili smo, da bodo vsi iz slov. graškega okraja vrlo slovenski volili. Žalibog, da temu ni bilo tako. Volilo je namreč od naših 29 mož barona Goedelna, 4 Possegga. Prvi odpadnik je bil Ledl, kupec pri sv. Lenartu, drugi

*) Rodom Kranjec, pa narod. izdajica!

**) Ta je že bil na pravem potu, pa se je dal v Konjicah zmotiti, ker je revež menda mislil, da imajo tisti prav, ki bolj razsajajo in s pestmi protijo!

je bil trdovratni nemčur Fr. Rogina iz Podgorja, tretji nek volilec iz Otičnice blizu Draubergu, in četrti Janez Kac po domače „Juri“ iz Šmartna. Ta je do sedaj vselej za narodnjaka veljal in je tudi za narodnjaka se kazal, ko se je baron Goedel v njegovej krčmi večim volilecem predstavljal. Za Slovence je zgubljen. V Mahrenbergu dobili smo 13 glasov. Toliko jih še ondi nikoli nismo imeli, 3 iz Arlice, 2 od sv. Antona (č. g. Stiplovšek in Anton Mravljak), 1 od sv. Primona, 2 iz Vozenice (č. g. Kreft in ?), 1 iz Mahrenberga in 4 iz Remšnika (č. g. Cocej, Al. Gregl, A. Hiter, Jur. Kolečnik). Odpadnika sta bila 2 volilca od sv. Jerneja! Possegg je dobil 16 glasov: 2 naša odpadnika, 3 v Ribnici, 2 iz Brezja, 2 od sv. Ožbalta, 2 iz Mute, 1 iz Mahrenberga, 1 iz Pernice, 1 iz Sobote, 2 iz Tribunja! Zmaga je bila naša slovenska! Živili Slovenci, živili naš slovenski poslanec g. baron Goedel!

Iz Dornove pod Ptujem. (Grozna nesreča) se je 13. t. m. zgodila na Dornovi, velikej vesi niže Ptuja. — Ob polnoči je nastal ogenj. V nekej krčmi so imeli ples, in bržčas so pijani fantalini ogenj zatorili. Pogorelo je 28 posestnikov, veliko gospodarskih poslopij, nekoliko svinj. Nadloga je velika. Zbrani duhovniki pri konferenciji v Ptuju so revežem darovali 25 gld. za prvo hitro malo pomoč tistim, ki so najbolj potrebni.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Ljubljanski slovenski listi štejejo med novimi poslanci 13 Slovencev, 10 Dalmatincev, 43 Čehov, 55 Poljakov, 3 Bukovinske federaliste, 5 konservativnih Lahov in 49 konservativnih Nemcev, skup 179—183 poslancev, med tem, ko liberalcem priznavajo 157—164 glasov. — Zastran g. Hermana v Ljutomeru moramo omeniti, da je poslanec g. Kukovec pred volitvijo volilecem položaj v izvrstnem govoru pojasnil. V komisijo je volil vladni komisar 2 nemčurja in 1 Slovenca, naši so izvolili 3 narodnjake, č. g. Geča, Božiča in Veberiča in ti s pomočjo g. Farkaša še g. Mohoriča, vsi pa č. g. Geča za predsednika. Od 67 glasov je dobil vse g. Herman, le 2 nemčurska ne in tistega, ki ga je imel odpadnik Vapotič iz g. Radgone oddati. Sram ga bodi tega odpadnika! Koroških nemškutarjev poslanec g. Laks je bogat pa tudi — gluh; čul tedaj ne bo veliko v drž. zboru. V Bukovini je bil od judov v mestih Seretu in Sočavi izvoljen glasoviti vitez Ofenheim. Mestom je posodil 150.000 fl., vina in piva pa volilecem kupoval, da so 3 dni upijali „hoih“ (hoch) Ofenheim! Slovenci v Gorici delajo na to, da bi se lista „Edinost“ in „Soča“ združila v eden list. Reči pa moramo, da je „Edinost“ krepko uredovano glasilo vrlih tržaških Slovencev! Grde sleparske reči prihajajo na den o sedanjih liberalnih nemških, judovskih in magjarskih mogoteih. Nedavno je bil jud Sonnenberger na Dunaju obsojen

na 5 mesencev v ječo, ker je za denarje obetal ljudem pomagati do cesarskih redov (ordnov) in do plemstva. Takrat se je izvedelo, kako je ogerske zbornice podpredsednik Varady 100.000 fl. prejel, da je nekemu judu pomagal do plemstva. Sedaj pa objavljajo magjarski listi, kako je grof Zichi-Ferraris, državni tajnik, okoli 360.000 fl. zaslužil s tem, da je judu Erlangerju in drugim pomagal do dobička na državne stroške. Dalje se je izvedelo, kako so podjetniki pri železnicah državo goljufali. To so grde reči. Slišati je, da jih pride še več na svitlo! — Hrvatje so kosti svojega najslavnjšega pesnika Preradoviča († 1872.) na Dunaji iskopati dali in v Zagreb prepeljati, da ondi počivajo v domačej zemlji, kojo je ljubil in proslavljal. Svečanost je bila 14. jul. Slovenci so se nje tudi udeležili. Matica slov. je kot zastopnika odposlala dr. Poklukarja. Iz Bosne poročajo, da bodo baje naši vojaki vsaki čas udarili proti Novemu-pazarju!

Vnanje države. Bivšega francoskega cesarja Napoleona III. sina, nesrečno v vojski zoper Zulu-Kafre ubitega, so sijajno pokapali na Angleškem. Nesrečni Napoleon IV. počiva v cerkvi zraven svojega očeta. Pogreba se je udeležila tudi angleška kraljica. Francoskim oficirjem, generalom in maršalom, ki so od Napoleona III. dobili čast, je udeležitev prepovedal francoske republike predsednik. Obžalovanja vredno pa je, kako se Francozje zopet trgajo med seboj; freimavreri imajo oblast v rokah in strežejo vernim sobratom verski poduk in izgojo mladine popolnem zatreti. Med tem pa Bismark trdno misli na mir s sv. Cerkvo. Zvezal se je s konservativci, napodil liberalne ministre in se pogaja sedaj s papežem. Tudi je colnino na tuje blago pozvišal, da bo dobil denarjev za nove vojne stroške 130 milijonov mark. Italijani dobili so novo ministerstvo, republikanec Cairoli je predsednik. Bolgarski knez je prevzel od Rusov 90 kantonov in ima 46000 mož, dobro izvežbane in orožane vojske. Ruska sodnija je nemca dr. Weimarja, ki je morilca Solovija bil najel za umoritev carja, na smrt obsodila. Mesto Irkutesk v Severiji je pogorelo. Škoda znaša veliko milijonov. Hudobneži so bili mesto na 10. krajih užgali ob silnem viharju!

Za poduk in kratek čas.

Iz Gradca do Sarajeva.

(Dogodki iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski vojski l. 1878.)

XXIV. Dospevši dobro uro poznej na vrh, zapazimo za cesto med vrbovjem in dračjem bajto, ktere se previdno bližamo, ne vedê, kdo da prebiva v njej, prijatelj ali neprijatelj. Ali pred nosom nam zaloputne vrata neka črna oseba, ktere smo glasno klicali: srečo dobro, sosed! Vsled prijaznega pozdrava se duri zopet odprò, in nasproti

nam prikašlja bleda žena, ki nas povabi na lopo k ognjišču, da se zagrejemo in nekoliko osušimo. Nekako plabo nas je pogledovala, kakor bi hotela vprašati: kdo ste pa? Izgledali smo res v dolgih svojih plajščih, ki so se nam zapletali mokri pod noge, kakor cigani ali tolovaji, kterih se hočeš, nočeš, ustrašiš. Brž jej razodenemo, kaj smo in od kod in kamo potujemo. Sedaj smo sedli okoli kurišča, na katero je vrgla žena 2 smrekova polena in nekoliko borovih storžjev. Zatem nam je potožila svoje križe in težave. Imela je 5 otrok in moža, ki pa je na vse zgodaj odšel v Sarajevo k „dobremu Bilipu“ (Filipović-u), da ga poprosi za vola in 6 kokoši, ktere so Turki posilno odnesli. Koča nij bila njena, nego agina, kteri mohamedanski gospodar je tirjal od vsega tretjino, zraven pa si še vzel, kar se mu je spoljubilo. Na vprašanje, ako se je družina jako bala Turkov, odgovorila je mati, da je bila 6 tednov pred dohodom Avstrijancev vedno na smrt pripravljena. Da še sedaj živi z otročaki, to je božja milost, ki jo je ohranila: „Bože mili me sačuva“. Kako rada bi nam bila postregla s kako rečjo, ali ni imela niti leba, niti sira, niti brašna, niti kave; sve mi turčin uzmió! Reva se nam je v srce usmilila, a še bolje otroci, ki so se na pol nagi spenjali po mamic in se jej skrivali za hrbet. Znebil se bodem težko kedaj ali pa nikoli žalostnega spomina na to družino naj bogatejše revščine. V mojem življenju mi ni kakšen prizor s tako silo sreca presunil, ko ta v tej kolibi, ki je imela na strehi več lukenj ko deskie. Veter je stokal okoli oglov in hlidel skozi zevajoče vrzeli ter nam dim v oči poganjal, da so po njih solze igrale. Vmes pa je kapal od črnega strešja debel dež, da so po lopi mlakice nastajale. Koliko ubožtva krije ta edini strop? Kdor želi znati, kaj je „sirotinja raja bosanska“, naj stopi v tako-le kočurico in zvedel bo resnico o revnem stanju, ki presega vsako domišljijo. Človek bi solze jokal, ko gleda te upadle, blede obraze, na kterih so skoro tenke brazdice zorale „grozne suze prolévane“ v tugi. Da ni nebes, kje bi iskale sirote za svoje trpljenje pravičnega, zaslužnega plačila? — Pokanje bičev nam naznani, da so že tudi voznički vrh griča prilezli, zato se poslovimo in podarimo dečakom par šestice, za ktere so še upili, ko smo že na vozovih sedeli, fala! fala! Pot je bila do postaje še dolga, a meni kratka, ker so mi denešnji dogodki v glavi raznih misli budili. Naj nekatere v besedah naznamim. Čudna uganjka, pravi gordijski klopčič to, da je bilo mogoče omikani Evropi tako dolgo brez pomoči gledati to nečloveško stanje, to v nebo vpijočo krivico, to krvavo robstvo. In to je trpela ona Evropa, ki se tako rada ponaša z napredkom vsakojakim. Res! ona je nosila svoje vzvišene olike koristne ideje daleč tje proti izhodu v Kino in Japan, v Iran in Turan, tje doli proti jugu v skrivnostne afrikanske dežele: v Saharo in Sudan, med Zulu-kafre in Berberce, Bušmene

in Pečenege, proti zahodu v dežele naseljene od ropotač in nosorogov, med Eskimose in Čukče, Mulate in Timperlake, Hondure, Čikase in kako se vsi ti črni, rudeči in beli Amerikanci zovejo, na sever, kder krožijo večni ledeniki našo zemljo in le medvedje po plesnjivem snegu plešejo, noter do petega dela sveta, do majhne Avstralije; nad in pod zemljo je gladila omiki pot po umetnih vodokopih, po železnih cestah, po gorskih prekopih, brzih parobrodih in telegrafih, celó v zračne višave je pošiljala svoje pijonirje, da preiščejo in doženejo, ali so proge na mesenčevi tarči goste megle ali visoke planine: vse to je Evropa storila in še mnogo več — a Bosne, te krasne pa neizmerno nesrečne dežele, na katero je ustvarnik mogočni obilo zakladov nasul, ktere prebivalstvu gledê duševnih zmožnosti se ni treba nobenemu narodu po vsem širokem svetu uklanjati — te dežele ni videla niti poznala, vsaj hotla ni, Evropa više od 400 let. Pa še sedaj najdeš ljudi, ki nimajo niti srca, niti uma za „jadno rajo“. Bog pomagaj! — Kdo ve, kaj smo danes zakrivili, da nas je močna burja vedno spremljala. Pozno v noč dospeli smo v Blažuj, blatni in mokri, žejni in gladni. Za prenočišče nam je odkazal tamošnji poveljnik prazno hišo pobeglega turčina Tahir-bega Čengić-a. Iz griča, na katerem je stala ta lesenjača, videli smo mnogo kurišč iz Sarajevskega tabora. Bili smo že na pričetku Sarajevske doline, ki se razprostira od Blažuja do Sarajeva. Nekteri smo bili tako utrujeni, da nismo mogli na večerjo čakati. Še le drugo jutro smo zaužili svojo porcijo; kteri pa nisi bili tako zaspani, obedovali so ob enej po pol noči. Ta nedelja 25. avgusta je bila najhujši dan na našem 14dnevem potovanju. Kar človek prenesti zamore, to smo pretrpeli. Večjih težkoč bi menda danes ne bilo mogoče prestati. Moči so bili posrkané. Zato pa smo spali na golih deskah kakor klade na tnalu — sladko, mirno, negibljivo. Kako revno in umazano ležišče smo imeli, zapazili smo še le zjutra. Da nismo tako izdelani, kakor smo bili, ne bili bi očesa zatisnili v tem brlogu, po katerem so imeli človeku neljube in ostudne zveri svoje romarske križpote. Nak! še Turku ne privoščim takega ležišča, da si mu ga ne zavidam, ako ga imeti če po vsej sili — pa ga naj ima! (Dalje prih.)

Smešničar 29. Pred hišo, kder je nemškutarški „fortschrittverein“ volilni shod sklical, je stal Jirga z vozom, ter debelo kadil iz svoje pipice. „No sosed, kaj pa čakaš tu? nagovori stari Škrobar Jirgeta. „Stelje potrebujem.“ Tu v tej hiši se ravno denes prazna slama mlati; dobiš nje prav po ceni, kolikor hočeš, odgovori Škrobar ter naprej gredè se debelo smeji. J. Ž.

Razne stvari.

(Popravek) sv. Iljska fara je imela za barona Goedelna ne 6, ampak vseh 9 volilnih mož. Jih

slavna imena so: č. g. Merčnik, J. Hauptmann, L. Hautz, A. Kniplič, vitez plem. Tarnaviecky, F. Svaty, M. Lorber, Fr. Uhl in Fr. Šiker. No, to smo res z veseljem popravili. Slava slavnej fari sv. Iljskej!

(Slavjanskega almanaha) II. tečaj izide početkom l. 1880. Obsegal bo zanimive tvarine v vseh slavjanskih pisnih jezikih na 24 polah. Naročnina mu je 1 fl. 60 kr., ki se naj pošlje do konca leta pod naslovom: Radivoj Poznik. Wien. VIII. Floriangasse 17.

(Otroka izžčejo), 12letno Marijo Rajšpovo, ki je staršem v Pekerjih ušla v Maribor pa nje ni več domov.

(Tatinska druhal) je pri sv. Roprtu nad Laškim vlomila v hiše in odnesla obleke, platna in denarjev v vrednosti 250 fl.

(Pod težek voz) z deskami naloženi je prišel Andrej Ratej blizu Oplotnic konj. okraja; konji so mirno stali celo noč, posestnika pa so mrtvega našli drugo jutro.

(Oderuh pri Mariboru) išče oficirjev, uradnikov, penzionistov, župnikov in višjih duhovnikov (kaplanom torej prizanaša), katere bi rad odr.

(Spremembe pri učiteljih). Gospdič. Jaroslava Macunova dobila je službo kot obrtnijska učiteljica na Ferdinandejumu v Gradcu, učitelj g. Matij. Zadržavec stopi v pokoj; šola v Artičah in Pišecah postala je dvarazredna!

(Z žveplenkami igrate) ste 2 deklici v listnjaku in ogeuj zanetile, ki je celo kajžo materi Mariji Golobovej v Zbelovskem vrhu celj. okr. pokončal.

(Tolovaji v Spod. Drauburgu) so posestnico Marijo Hudelistovo zaklali in jeno imetje pobrali.

(Strupeno kravo) ustreliti dal je g. Valher v Cinzatu marib. okraja, ker mu je viničar nevarno zbolel, ki je od ove krave mleko povžil.

(V Dravo skočila) je Borlskega grajščaka mlada hišna in utonila.

(Bogate premogove jame) so našli v Ponkvi blizu železniške postaje. G. Gstötter iz Gradca jih je navrtal. Vsa okolica je tega vesela. Največ premoga je v Malej vesi!

(Železniške postaje) bi trebalo pri Ponikviškem „tunelu“ ali predoru.

(Nesrečno z možnarji streljal) je v Makolah na sv. Telovo posestnik Fr. Štefan. Nabiti možnar je sprožil krčmarju J. Mohoriču v hrbet in ga tako poškodil, da je nesrečnik moral umreti zapustivši ženo s tremi otročiči.

(Prezentiran) za Zibiko je č. g. V. Plaskan, novomešnik č. g. Fr. Osterc gre za kaplana v Artiče.

Podučiteljska služba

pri sv. Križu pri Ljutomeru IV. plačilnega razreda se podeli.

Prosilci nemškega in slovenskega jezika zmožni naj se oglasijo redno do 2. avgusta t. l.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru 10. jul. 1879.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 67.15 — Srebrna renta 68.60. — Zlata renta 78.90 — Akcije narodne banke 821. — Kreditne akcije 265. — 20Napoleon 9.20 — Ces. kr. cekini 5.47. —

Loterijske številke:

V Trstu 12. julija 1879: 66, 64, 73, 75, 38.
V Lincu " " 22, 20, 26, 74, 47.
Prihodnje srečkanje: 26. julija 1879.

Prošnja p. n. čitateljem „Slov. Gosp.“

Kdor vé, kde se nahaja g. Janez Močnik, kovač iz Gornjega grada, je uljudno prošén, naj ga opozori, da naj se pismeno do podpisanega obrne, ki se želi z njim pogoditi. Ako pa omenjene osebe najti ni, se lahko vsak dobro izurjeni kovač oglasi.

Loka pri sv. Juriju dne 11. julija 1879.

Jožef Bregar,

posestnik, pošta Loka bei Zagor a. d. Save in Krain.

1—2 Nov živinski sejm

in sicer tretji bode vprihodnje vsako leto zadnji ali 31. den julija pri sv. Lovrenci v Slov. goricah.

Ako je znabiti ta den nedelja, bode sejm en den poprej; druga dva sejma, v sredo pred križevim (v majniku) in v soboto pred roženkransko nedeljo (v oktobru) ostaneta, kakor do sedaj. Kupce in prodajalce uljudno vabimo k obilni vdeležbi.

F. Koser,
gostilničar.

J. Vojsk,
predstojnik.

Celje	ZAVOLJO PRESELITVE!	Celje
POPOLNA RAZPRODAJA!	<p>POPOLNA RAZPRODAJA!</p> <p>Ker smo prisiljeni svoje prostorije v kratkem izprazniti, začeli smo 15. junija t. l. popolnem razprodaviti:</p> <p>sukno, platno, rokodelsko in modno blago, šivalnice vsakovrstnega stroja po jako znižanej ceni!</p> <p>Zraven se prodavajo še:</p> <p>solnčniki, dežniki, slamnati klobuki, pleteno blago, perilo, uresila, traki, gumbi in ovratniki. Ki želé kaj kupiti, so uljudno povabljeni.</p> <p style="text-align: center;">G. SCHMIDL & COMP.</p> <p style="text-align: center;">zaloga sukna, kurentnega, manufakturnega, modnega blaga in šivalnic v CELJU, poštna ulica štev. 36.</p> <p style="text-align: center;">3—5</p>	POPOLNA RAZPRODAJA!
Poštna ulica št. 36.	ZAVOLJO PRESELITVE!	Poštna ulica št. 36.

Mlatilnice,

najnovejše, izvrstno sestavljene, potem jako po ceni pa tudi mnogo boljše od lanskih rezne mašine za rezanje živinske krme, enojni pa tudi dvojni plugi, brane, čistilnice za zrnje, trijerji in sploh vsakovrstno kmetijsko orodje,

stare železniške šine za porabo pri stavbah, za poprečne droge pri obokih, dalje železno - cink - bakreno plehovino,

ključarsko stavbensko spravo,

okove za okna in dveri, železna ognjišča, vrata iz kovanega in litega železa, križe, lepe peči iz litega železa, ventile in spravo za studence ali štepihe, kuhinjsko spravo, kotle iz železa in bakra,

vsakovrstno orodje za delavce,

debelo pozlačene križe nagrobne, medene mrtvaške truge ali rakve, itd. itd.

na veliko izbiro in po najnižkej ceni prodava

Wogg in Radakovits

3—10 trgovina z železjem „pri zlatem sidru“ v Celju.

Zunanjim naročilom se takoj ustreza in, če se želi, dopošljejo tudi cenilniki in proračuni brezplačno.